

EDITORIAL

Els cicles naturals de la vida ens van portant de la calor al fred i del fred novament a la calor. La gent més gran, comenta que avui en dia, ja no existeix l'hivern i tot el temps (exceptuant dues setmanes d'agost) es una eterna primavera! "Ara ja no fa fred, abans nevava cada any!! Ploure, això no es ploure, abans si que plovia fort! Aquestes i altres expressions similars les sentim dia si i dia també dels nostres pares o de la majoria de la gent més gran que ens envolta. I no obstant, científicament no és cert.

Que fa doncs que la memòria ens traeixi d'aquesta manera i només recordem aquells moments d'angoixa o de felicitat, aquelles nevades o aquelles ventades, o potser la pluja que va inundar-ho tot? Doncs l'excepcionalitat que varen representar motiu pel qual ens van quedar gravades a la memòria.

De la mateixa manera, recordem aquells Festivals de Nadal d'abans, probablement quan nosaltres hi participàvem ballant o aquells pastorets, uns Nadals evidentment "molt millors i mes lluits que els actuals"... Que n'és de traïdora la memòria. Si ara veiéssim en pel·lícula els Nadals de quan érem petits, de fa 10, 20, 30, 40 o 50 anys, els nostres Nadals reals no els imaginats, probablement ploraríem d'emoció al veure als nostres familiars que ja no hi són, però també ho faríem en alguns casos de "vergonya" al haver-nos inventat el nostre propi record, aquell que ha eliminat el blanc i negre de la nostra infantesa, i els penellons a les orelles, i el record d'aquell regal que mai ens varen portar els nostres Reis.

En fi, deixem-nos d'històries del passat i retornem al present que tenim molta feina a fer! Nosaltres som (tots nosaltres) l'esbart Santa Tecla actual, i aquestes són les nostres festes de Nadal i els nostres Reis, i hem de fer el Festival com cada any procurant que surti millor que l'any passat i que tinguem el teatre ple, que serà al Teatre Magatzem de la Cooperativa. Hem d'intentar portar als avis i als nens petits que no participin en l'espectacle amb temps suficient per col·locar-los a les seves localitats ja que les graderies son més dificultoses d'accés que al Metropol. I hem de comprar el dècim de la Loteria i il·lusionar-nos almenys fins que arribi el dia 22, què bonic seria poder mantenir l'il·lusió posteriorment, faríem festa grossa tots plegats!!!

Aprofitem aquesta editorial per desitjar-vos a tots unes molt bones festes de Nadal, Cap d'any i Reis i molta pau, amor i prosperitat per l'any 2010.

DIA DEL SOCI 2009

El dia del SOCI 2009 es durà a terme el dissabte dia 12 de desembre, les activitats que hi haurà estan detallades més endavant. Demanaríem l'assistència de tots per tal de gaudir al màxim de les activitats del dia que és nostre.

10h. Gimcana del "Cercolet", per totes i tots els petits de l'esbart.

12.30h. Pica-pica pels que finalitzin la Gimcana i els que ens vulguin acompanyar.

19h. Ballada de les seccions de l'esbart pels socis al Teatre Magatzem.

22h. Gimcana Nocturna, per tots aquells que son ja més grans.

Així mateix també voldríem que si trobeu alguna mancança en aquest dia, o hi ha alguna activitat que voldríeu que es fes, podeu deixar la vostra opinió a la bústia que posarem al local, per tal de millorar en anys venidors el "dia del Soci" i les demés activitats.

NATALICI

Donem la benvinguda al petit Xavier, fill del Xavi Cabanes i l'Asela Fort.

COS DE BASTONERS

L'any que ve el Cos de Bastoners fem 35 anys i per aquest motiu ens agradaria fer una celebració amb tots els bastoners que han passat per la secció en tots aquests anys, encara no sabem el què, però volem que sigui molt sonat, de moment per la nostra part hem creat un compte de correu especial per a que la gent ens faci arribar dades d'altres bastoners que han participat durant tots aquest anys, d'aquesta manera anirem omplint les dades que ens falten .

El correu és : 35anysbastons@estecla.cat

NÚRIA AMORÓS A TARRAGONA

Els dies 20 i 21 de novembre, vam rebre la visita a Tarragona i a la nostra entitat de la directora de l'Esbart Germanor, del Casal Català de Montevideo (Uruguai). La Núria Amorós, bona amiga del nostre director Jaume, va estar entre nosaltres aprofitant la seva estada a Catalunya, per motius de reunions amb la Generalitat. Des d'aquí desitgem molts èxits a l'esbart Germanor i els encoratgem a seguir en aquesta tasca a tants quilòmetres de distància.

UNA PROPOSTA PER LA CULTURA

Antoni Dalmau / Escriptor

CARME PERIS

Tots els lectors són igual de bons, esclar, i tots són igualment preciosos per a l'autor d'un article. Però avui voldria ser llegit especialment per tres persones que, en l'àmbit territorial de Catalunya, tenen poder de decisió en el món de la cultura: el president de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, el president del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts i el conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació. I és que tinc una proposta concreta per fer-los i que potser els pot interessar, referida a la presència de la cultura en els informatius de la ràdio i la televisió de titularitat pública.

1. SOVINT ENS QUEIXEM QUE LA CULTURA no ocupa en el nostre món audiovisual tot el lloc que li pertoca i que es mereix. La lluita aferrissada per l'audiència, l'espai necessari destinat al simple entreteniment, la preponderància de l'esport i altres condicionants d'aquest estil acaben limitant el temps que caldria dedicar a la cultura i a les diverses arts. Tenim la impressió que ni als noticiaris, ni als debats ni als programes de ràdio i televisió se'ls presta l'atenció necessària. La queixa tradicional sobre la dificultat d'implementar un bon programa de llibres en aquests mitjans seria, probablement, la mostra més sovintejada de la insatisfacció dels nostres sectors vinculats a la cultura.

2. EN UN SENTIT CONTRARI, l'esport i la meteorologia constitueixen sens dubte l'altra cara de la moneda. Totes dues temàtiques gaudeixen d'una gran popularitat i, alhora, d'una gran atenció, de manera que disposen d'espais propis dins els noticiaris de televisió i de ràdio, així com d'equips humans especialitzats en ambdues matèries. El seguiment del trànsit a les carreteres se'ls acosta cada vegada més, però encara no ha assolit els mateixos índexs de presència. Finalment, TV3 ha obert una bretxa prou original en oferir-nos uns espais específics dedicats a unes quantes notícies molt breus de caràcter econòmic. Així i tot, l'atenció de què disposen els esports i el temps han adquirit tal carta de naturalesa que, ni que l'actualitat esportiva no tingui res de destacable o que un poderós anticicló s'hagi instal·lat damunt el nostre territori, ells mai no manquen a la seva cita regular en tots els noticiaris. No me'n sorpren, esclar, simplement ho constato.

3. MÉS ENCARA: EN EL CAS DE L'ESPORT, els papers estan tan sòlidament repartits que, per exemple, és considerat gairebé sagrat referir-se sempre en tots els informatius a la notícia del dia dels dos principals clubs de futbol del nostre país. Si aquell dia no hi ha partit, ni entrenament, ni anècdotes de les estrelles esportives, és una norma intocable buscar qualsevol menudesa, per insulsa que sigui, per cobrir un espai i un temps considerats irrenunciables. No cal que parlem, esclar, dels programes monogràfics dedicats també a l'esport, però aquest no és el tema del present article.

4. PER CONTRAST, LA CULTURA ÉS NOMÉS un simple complement que sovint permet de cloure amb bon regust un noticiari. Un cop enllestits els esports de la jornada, els presentadors ens obren pas a un breu fragment del concert musical o de l'estrena teatral de la vigília, a la notícia d'una exposició o a alguna novetat editorial, i així, amb aquest timbre de prestigi, poden posar terme als informatius abans no vingui l'apartat de la meteorologia. Com sap tothom, aquesta és la pràctica habitual.

5. I ARA ARRIBA LA PROPOSTA CONCRETA per als mitjans audiovisuals de titularitat pública. ¿Per què, a semblança de l'espai dels esports, no es crea dins els informatius de ràdio i dins els telenotícies un apartat específic dedicat a les notícies del món de la cultura? Parlo, esclar, d'un espai amb presentador propi, amb caràtula diferenciada, amb redactors especialitzats en la matèria que, com els seus companys de la secció d'esports, es trenquin les banyes cada dia per omplir de continguts la seva feina.

6. JA M'IMAGINO L'OBJECCIÓ que s'hi pot plantejar de seguida: al mercat, no hi ha demanda d'una oferta com aquesta. Ho crec perfectament, de la mateixa manera que ja fa temps que sé que la gent no es manifesta pels carrers per demanar una biblioteca o bé un arxiu. Però ja sabeu la rèplica a aquesta objecció, i no cal allargar-s'hi gaire: hi ha moltes coses que cal fer, que cal que facin concretament els mitjans de titularitat pública, encara que no hi hagi cap clamor popular per demanar-les.

7. IGNORO, EN CANVI, quins poden ser els efectes econòmics de desplegar una mesura com aquesta. No ho sé del cert, i m'agradaria que algú fos capaç de fer-me'n una aproximació, però em fa l'efecte que no haurien de ser gaire extraordinaris. O, en tot cas, no crec que hagin de ser prou importants per invalidar la iniciativa.

8. PER CONTRA, SÍ QUE SÉ, em sembla, el primer efecte d'una mesura com la que proposo en aquest article: una acceptació natural i espontània per part dels oients i televidents, que segur que no canviarien pas d'emissora o de canal. Els fets culturals estan plenament integrats en la nostra vida quotidiana, molt més que les notícies de caràcter econòmic que tanmateix no deixen de donar-nos. I no dubto de la capacitat dels nostres professionals per fer bé la seva feina i per vendre'ns de manera brillant aquest producte.

9. M'ESTALVIO FER LA RELACIÓ DELS BENEFICIS que trauriem tots plegats d'una mesura com aquesta. El primer de tots, sense cap mena de dubte, seria l'increment de presència: als nostres informatius es parlaria molt més de música, de teatre, de pintura, de llibres... La cultura, i la cultura catalana en particular, en sortirien reforçades. I, de passada, arrencaríem els noticiaris dels nostres mitjans de l'abusiva preponderància de la política, dels escàndols, dels successos, de l'esport, que sembla que s'ho emporten tot en la nostra vida quotidiana.

AQUESTA ÉS LA PROPOSTA. M'agradaria, esclar, que trobés l'acceptació dels lectors d'aquest diari, que segurament comparteixen aquest tipus de preocupacions i d'interessos. I m'agradaria

més encara que alguna de les tres persones esmentades al començament es decidís a fer-ne una bandera pròpia.

Notícia publicada al diari AVUI, pàgina 26. Dimecres, 28 d'octubre del 2009

RIFA DE NADAL

Recordeu d'anar a buscar el número de la Loteria de Nadal que és el 45943 que podreu trobar a l'administració nº 12 del carrer Ramon i Cajal.

ANIVERSARIS

DESEMBRE:

- 3 ALBERT BLANCH LOZANO
- 3 SUSANA ROCA OLIVEIRA,
- 10 EVA MONLLAÓ LOPEZ
- 16 MARIA GUIRRO CASTELLNOU
- 16 NURI MARTÍ COLL
- 17 GIANINA ALVAREZ RECASENS
- 18 GERARD DOMENECH BADIA
- 21 NATI CIURANA FUCHO
- 21 LAURA FONTBONA ALEGRET
- 21 Mª PILAR GARCIA RODRIGUEZ
- 25 ANDREU MUSTE SALVADO
- 29 MARGARITA AMENÓS BERENGUÉ
- 29 MARTA MARIÑA REDIN
- 31 MANEL POUS CALLICO

GENER:

- 2 BERNAT TENAS RIUS
- 3 JORDI JOVÉ SISTACHS
- 4 ANNA TORRALBA NADAL
- 6 Mª ANTONIA CASTELLNOU SALADIE
- 7 IMMA SEGARRA AMENOS
- 8 MIRIAM GÓMEZ SANTOS
- 17 JOAN JUNCOSA SENTÍS
- 17 CARLOS LORACH FORTUNY
- 18 JAUME BLANCH PEÑA
- 27 IRIS SALADO GUAL
- 31 MARTA GARCIA CASAN
- 31 ROGER MASET GAYA

ESBART SANTA TECLA

430001 TARRAGONA

Apartat 508 – 43080 TARRAGONA

TEL. 977 230 663

e-mail: estecla@estecla.cat

www.estecla.cat